

Тя си спомни за родителите си, които се печаха на слънцето и работеха, потънали въ потъ. „Колко е трудна тяхната работа“ — продума тя и пакъ се замисли . . . А слънцето тръпти, тръпти и силно нагръва всичко по земята.

Слъдъ малко дойдоха родителите ѝ, нахралиха се и пакъ на работа. Цвѣтанка забавлява сестричето си до вечерта и весела и доволна си отиде заедно съ родителите си.